

Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου Φενεού

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Το πρώτο μοναστήρι ήταν το σημερινό “Παλιομονάστηρο” βυζαντινού ρυθμού, που χτίστηκε κατά τον 14ο αιώνα και εγκαταλείφθηκε αργότερα, τον 17ο αιώνα όταν, κατά την παράδοση, η λίμνη Φενεού κατέκλυσε ολόκληρο τον Φενεάτικο κάμπο, έφτασε μέχρις εδώ και ανάγκασε τους μοναχούς να φύγουν ψηλότερα και να χτίσουν το 1693 το νέο μοναστήρι στη σημερινή εξαίσια τοποθεσία. Η παράδοση λέει ότι το “Παλιομονάστηρο” το έχτισε κάποιος μοναχός από την επαρχία Καλαβρύτων με δικά του έξοδα και με επαιτεία.

Το σημερινό μοναστήρι, τριώροφο, επιβλητικό κι εντυπωσιακό οικοδόμημα, χτίστηκε το 1693, σύμφωνα με επιγραφή που βρίσκεται στο εξωτερικό του ναού, και ανακαινίστηκε το 1754.

Υπήρξε εξ αρχής Σταυροπηγιακό, δηλαδή αδούλωτο κι ελεύθερο δεσποζόμενο κατευθείαν από το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Ως σταυροπηγιακό αναφέρεται και στον κατάλογο του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως των ετών 1797-1798.

Αλλά και η αρχαιότερη σφραγίδα του μοναστηριού έφερε την επιγραφή “Σφραγίς της ιεράς και σταυροπηγιακής μονής του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου Φονιά εν τη Πελο-ποννήσου.”

Στη δυτική πλευρά του ναού, πίσω από το νάρθηκα, στην οροφή υπάρχει το Κρυφό Σχολειό, το οποίο σώζεται σε άριστη κατάσταση.

Το μοναστήρι, λίγο πριν την Επανάσταση του '21 υπολογιζόταν ως μια μεγάλη οικονομική δύναμη σ'ολόκληρη την Πελοπόννησο και ήταν σεβαστό όχι μόνο στους Έλληνες αλλά και στους Τούρκους.

Κατά την επανάσταση οι πατέρες της μονής θυσίασαν όλα τα υπάρχοντα της για τον Αγώνα και συντηρούσε 30 οπλοφόρους μοναχούς, οι οποίοι αγωνίστηκαν με ηρωισμό και αυτοθυσία.